

емансипована особа, ціна яких перевищує 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Зазначені доповнення до чинного законодавства забезпечили б додатковий захист прав емансипованих осіб від порушень, які недобросовісні особи можуть вчиняти через невеликий життєвий досвід їх неповнолітніх контрагентів.

Список використаних джерел:

1. Цивільний процесуальний кодекс України : Закон України від 18 бер. 2004 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 40-41, 42. – Ст. 492.
2. Господарський процесуальний кодекс України : Закон України від 06 лист. 1991 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 6. – Ст. 56.
3. Цивільний кодекс України : Закон України від 16 січ. 2003 р. // Офіційний вісник України. – 2003. – № 11 (28.03.2003). – Ст. 461.
4. Сімейний кодекс України : Закон України від 10 січ. 2002 р. // Офіційний вісник України. – 2002. – № 7 (01.03.2002). – Ст. 272.
5. Чорна Ж. Л. Надання фізичній особі повної цивільної дієздатності / Ж. Л. Чорна // Університетські наукові записки . - 2007. - № 2. - С. 190-194. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Unzap_2007_2_27.pdf.
6. Роз'яснення Головного територіального управління юстиції у Сумській області щодо участі у судовому процесі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sumyjust.gov.ua/rozjasnennya/2754-schodo-uchast-u-sudovomu-proces.html>.

Особливості створення суб'єктів господарювання за законодавством України

Турова Є.О., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Гелич Ю.О.*

Термін «утворення» - це правове поняття господарського права. Це поняття включає врегульовані нормами господарського права умови фактичного виникнення та легітимачії суб'єкта господарювання, суб'єкта права.

Утворення суб'єкта господарювання в юридичному розумінні - це затвердження та одержання передбачених законом документів: рішення власника (власників) або уповноваженого органу про створення суб'єкта господарювання, статуту (якщо цього вимагає організаційна форма), свідоцтва про державну реєстрацію. При необхідності виділення для новостворюваного суб'єкта господарювання земельної ділянки сюди входять також документи на землекористування (землеволодіння), визначені земельним законодавством України. Дозвіл на користування утворюваним суб'єктом господарювання земельною ділянкою, а також іншими природними ресурсами видається за рішенням місцевої ради за місцезнаходженням суб'єкта господарювання в порядку, встановленому Земельним кодексом України

Виходячи з того, що в економіці України створюються і функціонують суб'єкти господарювання різних організаційно-правових форм, господарське законодавство визначає загальний і спеціальний порядок їх створення. Так, згідно з ч. 1 ст. 56 ГК суб'єкт господарювання може бути утворений: а) за рішенням власника (власників) майна або уповноваженого ним (ними) органу (загальний порядок). Уповноважені органи, які можуть бути засновниками підприємств, визначає власник. Наприклад, щодо

державних унітарних підприємств - це підвідомчі Кабінету Міністрів України органи державної виконавчої влади: міністерства, державні комітети, інші центральні органи державної виконавчої влади. Вони приймають рішення про створення державних підприємств, затверджують статuti і контролюють їх дотримання, укладають та розривають контракти з керівниками підприємств, контролюють ефективність використання закріпленого за підприємствами майна, його збереження.

Засновники реалізують засновницькі права шляхом: обрання організаційної форми суб'єкта господарювання; визначення цілей і предмета його діяльності; прийняття рішення про його створення; затвердження в установленому порядку статуту; передачі безоплатно на баланс суб'єкта господарювання основних фондів та обігових коштів; формування органів управління, визначення у статуті меж їхніх повноважень тощо; у випадках, спеціально передбачених законодавством: за рішенням інших органів, організацій і громадян (спеціальний порядок). Так, в окремих випадках (наприклад, щодо підприємств будівельного комплексу) функції і повноваження щодо утворення державних унітарних підприємств Кабінет Міністрів України делегує господарським об'єднанням: корпораціям, концернам тощо.

Стаття 56 ГК визначає також способи утворення суб'єкта господарювання: шляхом заснування нового суб'єкта господарювання; шляхом реорганізації (злиття, приєднання, виділення, поділу, перетворення) діючого (діючих) суб'єкта господарювання; шляхом примусового поділу (виділення) діючого суб'єкта господарювання за розпорядженням антимонопольних органів відповідно до антимонопольно-конкурентного законодавства. Так, примусовий поділ суб'єкта господарювання здійснюється згідно з рішенням Антимонопольного комітету України, його територіальних управлінь. Рішення про поділ підприємства-монополіста є обов'язковим для власника (власників) або уповноваженого органу. Рішенням про примусовий поділ визначається строк утворення нових підприємств, який не може бути менше шести місяців.

Створення суб'єктів господарювання здійснюється з додержанням вимог антимонопольно-конкурентного законодавства. Етапами започаткування (заснування) суб'єктів господарювання є:

1. Для індивідуальних підприємств: оцінка можливостей і прийняття рішення про започаткування підприємницької діяльності - державна реєстрація як індивідуального підприємця відповідно до Закону «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців»; отримання необхідних дозволів для здійснення підприємницької діяльності (ліцензій), якщо закон вимагає їх наявності, відповідно до встановленого порядку (згідно із законом «Про ліцензування певних видів господарської діяльності»); у разі необхідності - найм необхідних працівників, оренда приміщення (місця на ринку), устаткування (обладнання), укладення договорів.

2. Для підприємств та інших господарських організацій: оцінка ініціатором створення підприємства потреб та можливостей започаткування підприємства певної організаційно-правової форми, у разі необхідності - визначення співзасновників; укладення засновницького договору (якщо засновується підприємство корпоративного типу або прийняття власником

майна рішення про створення унітарного підприємства чи товариства однієї особи; формування майнової бази підприємства його засновником (засновниками) та виконання ними інших підготовчих дій - відповідно до вимог законодавства щодо створення підприємства певної, організаційно-правової форми та виду (залежно від спеціальної правосуб'єктності - банк, страхова компанія та ін.); державна реєстрація підприємства в загальному (відповідно до Закону «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців») та/або в спеціальному порядку (комерційні банки, інвестиційні фонди та ін.) - згідно із спеціальними законами; отримання необхідних для здійснення підприємницької діяльності дозволів (ліцензій), якщо закон вимагає їх наявності, відповідно до встановленого порядку згідно із загальними законами («Про ліцензування певних видів господарської діяльності») та спеціальними («Про банки і банківську діяльність»); найм працівників, у разі необхідності - оренда приміщень, укладення договорів, що опосередковують діяльність підприємства (на матеріально-технічне забезпечення його діяльності та збут на поточний рік (квартал, інший період) продукції (робіт, послуг).

Отже, порядок набуття статусу суб'єкта господарювання встановлюється нормами Господарського Кодексу, інших законів і визначається видом створюваного суб'єкта господарювання (комерційна чи некомерційна організація), способом утворення (засновництво чи реорганізація), його організаційно-правовою формою (кооператив, відкрите акціонерне товариство тощо). Для створення суб'єктів комерційної діяльності в окремих галузях економіки законодавством може встановлюватися особливий порядок їх створення, особливі вимоги до організаційних форм створюваних суб'єктів, особливості їх статусу.

Загальна характеристика закону України «Про здійснення державних закупівель»

Чиренко Н.М., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Геліч Ю.О.*

Важливою характеристикою розвитку нормативної бази будь-якої країни, економіка якої орієнтується на принципи вільного ринку, є стан правових норм організації державних закупівель товарів, робіт та послуг. Обов'язковість існування таких норм визначається тим, що при державних закупівлях власником коштів платників податків (суспільних коштів) є держава. Загальна характеристика законодавства України у сфері державних закупівель та аналіз порядку проведення державних закупівель дає можливість упровадження нового державного менеджменту в систему державних закупівель. Інакше кажучи, основним напрямом нового державного менеджменту є впровадження в діяльність державного сектору ринкових механізмів з метою підвищення економічної ефективності системи державного управління та мінімізації наслідків її негативного впливу. Основною базою для реформування державних закупівель в Україні є новий Закон України «Про здійснення державних закупівель» № 1197-VII (1197-18) від 10.04.2014. Закон України «Про здійснення державних закупівель»